

DÜRRİ YEK'TEN TECELLİYET

Hc.Davud YILMAZ

Resulullah(S.A.S) Efendimiz,

Bir hadis-i şeriflerinde şöyle buyurmuşlar; "Bir kul Allâh tarafından sevilince iptilaya uğrar. Buna sabrederse iktina gelir". Bir sahabe tarafından; "İktina nedir ya Resulullah" diye sorulunca Peygamber Efendimiz cevaben; "O adamın malının, mülkünün, çoluğunun, çocuğunun alınmasıdır. Çünkü, mal, mülk, evlat sevgisinin olduğu yerde Allâh sevgisi bulunmaz, iki sevgi arasına giren yanar" diye buyururlar.

İki denizi kendisinde toplayan her veli ve peygamber de böyledir. Elbette gemisi delinir, çocuğu öldürülmüş olur. Çocuğu öldürülmekle sıfatlar tevhidine ulaşır. Duvarı yapmakla, zat tevhidine kavuşur. Musa (A.S.)'in irşadı böylece tamam olmuştur. Bu iki denizin birleştiği yere "Mecmaül Bahreyn" derler.

Muhyiddin-i Arabi Hz., "**İşaret-i bi ehli ilham**" adlı eserinde şöyle buyuruyor; "Sabır mukavemettir, Veli kamil hakk açısından edepsiz olur.

Seyyid Muhammed Nurül Arabi Hz.(Yirminci Asrın Melami Piri, Peygamber efendimizin manada 17. torunu); "Melamiler Allâh'ın huzurundadır. İradelerine asla sahip ve malik değildirler. Daima Allâh'ın iradesi ile hareket ederler. Huzurdan asla ayrılmazlar ki, iradelerine sahip olsunlar" diye buyurur. Enbiyada olan zevkin aynısı, evliyada da vardır.

Abdülkadir Geylani Hz., Futuhül Gayb adlı eserinde; "**Allâh'ın iradesi dışında birşey isteme ki, helak olursun. Hakk'ın iradesine teslim ol ve hiçbir şeye karışma**" diye buyurur.

Muhyiddin-i Arabi Hz. Şöyle buyurmuştur;"Elbette hastalığın, bir kusurun, bir eksikliğin, bir zararın, bir cehlin, bir küfürün kaldırılmasını doğru bulmazlar. Allâh ezelde insanlara taksim ettiği rızkı, eceli, taatı ve masiyeti değiştirmez. Eşyayı olduğu gibi görürdü.

Seyyid Muhammed Nurül Arabi Hz.; "**Aşık isen eğer, rızkını düşünme, sen Allâh'ı zikreder de rızkını unutursan, Allâh-ü Teala sana daha da hayırlı rızık verecektir.**" diye buyurur.

KAZA-İ İLAHİYE

Mevlana Hz. şöyle tanımlamaktadır; "Evliyaullahtan bir kavim tanırım ki, o zat-ı muhteremler kaza-i ilahiyeden hususi bir zevk duyarlar da, ondan kurtulmayı küfran sayarlar.

Halil İbrahim Aleyhisselam ateşe atılacağı zaman Cebrail(AS), Halil İbrahim'in yanına geldi, kendisine yardım edeceğini söyledi. Halil İbrahim (AS); "Sen de benim gibi bir meleksin. Sana ihtiyacım yok" dedi. bunun üzerine Cebrail(AS); "Allâhü Teâlâ'dan iste" deyince, Halil İbrahim (AS); "Halimi görüp bilen Allâh'a arz etmekten edep duyarım" yanıtını verdi.

Muhyiddin-i Arabi Hz., "Arif-i billah olan bir kimse, Allâh'a hacetini söylemekten haya eder" diye buyurur. Şeyhül Ekber **Kitab-üt Tereccim** adlı eserinde konunun başka bir boyutuna değinerek yazılanın değışmeyeceğini vurguluyor.

Nitekim, **Mevlana Hazretleri** şöyle buyuruyor; "Cenab-ı Ahmed'e iyi yapış, kardeşten Ebu Cehil'den kurtar".

Muhyiddin-i Arabi Hz., "Kutup alemde bir tanedir ve Hakk'ın sıfatlarının tamamı kutuptur. Kutbun ukdesinde onsekizbin alem hardal tanesi gibidir. İnsan-ı Kamil Muhammed (SAS)'in tam varisidir, mürşit de O'dur" buyurmaktadır. Şeyh-ül Ekber, **Fetihürruh** adlı eserinde ise ledün ilmi sahipleri hakkında şöyle buyurur; "Bir kimse bütün yaratılanları bilse, ama Hakk'ı bilmece, ona alim demezler. Onun için Arifibillah Şer'i ilimlerde, dili dönmez, ifadesi kusurlu olsa bile, yine hakikatte Âlim ismini almaya layıktır".

Mirat-ül İrfan adlı eserinde ise; "Biz sözümüzü sohbetimizi böylesiyle yaparız. O kimse ki Allah'tan başka varlık görür, onunla hiçbir işimiz yoktur. Hatta öylesine verilecek bir cevabımız yoktur. Hatta öyle bir kimseye bir sual de sormayız.

Her kim **La mevcude illallah** der, O halidir. Kimse onunla oturup sohbet etmez. Ona yar bigane kalır. Şirk ehlinin hali ise böyle değildir. Onların munisleri çoktur. Halkın ekserisi kurbeti kanide kalmışlardır. Kurbet vatandadır. Biganeler ki, ahza-ı aleme gelmişler, vatan-ı aslıyadan bi külliye mufarikat etmişlerdir" buyurur.

HAKK ile KUL ARASINA GİRİLMEZ

Hakk kim kul kim bir bilsen öyle konuşamazdın. Bilmiyorsun, bilmediğini de bilmiyorsun. Bir insan dünyayı ahireti bilse, lakin Allah'ı bilmece ona alim demezler.

Gelelim hakiki mürşit ilimdir sözüne. İlimden ilim mürşidi olur. Mürşit ise, ilahi aşk ile olur. İlahi aşk, gönülden gönüle, bir kamil mürşitten verilir.

Yunus Emre Hz., Taptuk Emre'den yetişti. Kırtaltı sene dağdan odun çekerek yetişti.

İbrahim Ethem Hz., padişah olduğu halde, mürşidi Fakirullah Hz'lerinin emri ile dağdan odun çekmekle vazifelendirildi.

Akşemseddin Hz., Hacı Bayram Veli'den yetişti. Bu örnekleri namütenahi çoğaltabiliriz.

Sen, ben aracı kabul etmem diyorsun. Sen mürşidi aracı mı kabul ediyorsun? Mürşid aracı olmaz. O, O'dur. Mürşid olmayınca Allah-ü teala'nın niteliği bilinmez. Var git "Hakiki mürşid ilimdir" de! Sende kıl kadar ilim kalırsa irşad olamazsın.

Bu ilahi aşk ile olur. İlimle olmaz. İlahi aşk Allah vergisidir. Fakat aşkı Allah bir mürşidi kamilden veriyor. Allah karpuz kavun istersen tarladan veriyor, sütü inekten, koyundan veriyor, aşk istersen aşkı da kamil mürşitten veriyor.

Demek oluyor ki, Allah ilahi aşkı bir kamil mürşitten veriyor. Var git, ilahi aşk her beldede bulunmaz.

Üç türlü aşk vardır;

Mecazi aşk; nikah dairesinde biter.

Ruhani aşk, tarikatçıların aşkı olup, ucubeleri çoktur. Bu ruhani aşk ile tarikatçılar aslanlara odun yükleyip evlerine götürebilirler. Onların sütlerini sağıp, üstlerine binerek yılanları ellerine alır, kamçı olarak kullanarak aslanları sürebilir, su üzerinde yürüyebilirler.

Keşişler bu ruhani aşk ile Bursa'nın keşiş Dağı'ndan, İstanbul'daki Ayasofya'nın bacasına uçabilirlermiş.

İlahi aşk ise, Melamilerin aşkıdır. Kamil insanlar, bu ilahi aşkın içerisinde kaynarak yetişirler.

Nitekim tarikatçılar esma ile davadadır.

Yirminci asrın piri, **Seyyid Muhammed Nurül Arabi Hazretleri** Noktatül Beyan isimli eserin 111. sayfasında "Her surette zuhur eden Hakk'tır, lakin her suretle cilvegar olur. Taife-i Bektaşîye bila suluk görmeden halka Hakk demeleri küfürdür" diye buyurur. Aşk ehlinin kendisi keramettir.

Kuddusi Hazretleri; "Okusan bin cilt kitabı, eylesen bin yıl amel, bunca dahi ömrün olsa, eylesen her sene hac, her gece kılsan kamu şartıyla bin rekat namaz, saim olsan asla yemesen, hem içmesen, can kulağın dersi irfan noktasını duyamaz, gel etme naz" diye hitap eder.

Bize Melami derler. Biz tarikatçı değiliz. Melamilikte, Şih olmaz insan-ı kamil olur. Meslek-i Resuldur azizim, bunu herkes bilmez. Anlatsan da anlamaz, rızkını Allah'tan bilmez.

Tayyip kokulu yar buldum
Çok ağladım, az güldüm
Hiç kimseye yaranamadım
A dostlar, ben serden geçtim
Pir elinden bade içtim
Ar namus şişesini taşa çaldım
Derin deryalara daldım
Lime Allah vakt oldum **Davud**

Beyazıdı Bestami Hazretleri şöyle buyuruyor; "**Unuttuğunda cahil olacağı için kitaplardan bazı şeyler ezberleyen kimselere alim demezler. Hakiki alim; öğrenmeden, ezberlemeden dilediğinde Hakk'tan ilim alabilendir**".

Mevlana Hazretleri de; insanı aslına ulaştırmayan, yaratıcısına itaati öğretmeyen ilmi zahmet ve yorgunluk olarak niteliyor (Ariflerin Menkıbeleri, 11/83).

Mesnevîde(3552-45), "İlim sahibine itaat, ilim sahibine yar olandır, bir yük değil. Böylesi zahiri ilim sahipleri, kendilerine Tevrat yüklenmiş eşekler gibidirler" diye buyuruyor

İsmail Hakkı Bursevi Hazretleri, Kitab-ül Hitap adlı eserinde bu konuya değinmektedir. Ömer sikkini(Bıçakçı Ömer Dede), Yunus Emre ve meşayih-i acemden Habib benzerleri dahi ümmilikle maruflardır. Velakin, Lisanül Gayb, Tercümanil Kuran'dırlar.

Maruf-i Kerhi Hazretleri buyuruyorlar; "İşte bu Allahın lütfudur ki, onu dilediğine verir". Ayetin sırrına varmayan ulema-i zahirler ise, ledün ilmine zahir ilim sayesinde layık olunabileceği zannı ile gaflete düşmüşlerdir.

Niyazi Mısri Hazretleri ise; "Din ve iman düşünce ile bulunmaz. Akıl ve düşünce dünyaya ait olan şeylerden bile acizdir. Her şeyin anası tevhid ilmidir. Muvahid olmayanın akli da düşüncesi de sınırlıdır" diye buyurmaktadır.

Abdülkadir Geylani Hazretleri'nin Gevsiye adlı eserinde Allah-ü Teala şöyle buyurmaktadır; "Ya Gavsı Azam! İlim sahibi için yol yoktur. Ta ki, indindekini inkar etmedikçe. Eğer ilmini terk etmezse, şeytanın lisanı olur!

Şeyhül Ekber Muhyiddin-i Arabi Hazretleri; "Hakk'ı idrak etmeyi engelleyen perdeler büyüktür. Bunların en büyüğü ilimdir! Çünkü ilim sahibi olunca, onu elde ettim dersin. Herakliyus peygamberlik bilgisin sahipti, ancak imanı yoktu. Bu bilgisi ona fayda vermedi.

Yahudiler Hazreti Muhammed'in(SAS) gerçek nedi olduğunu biliyorlardı ama bilmeleri onlara fayda vermedi. İblis Allah'a uymanın gerekli olduğunu biliyordu ama emre uymadı, muvaffakiyetten mahrum kaldı" diye buyurmaktadır.

Şeyhül Ekber, sözlerini şöyle sürdürmektedir; "**Zahir ilmi zahir ilim sahiplerine bıraktık. Batın ilmi de ancak ehli olanlara açıklayabiliriz. Bir diğer ilim de vardır ki, Alim ile Allah arasında bir sırdır. O alimin imanının hakikatidir. Onu ne zahir, ne de batın ehline açıklayamaz**".

Müşahadede Fena adlı risalesinde ise, ledün ilminin ehli olmayandan gizlenmesi gerektiğini ve nedenlerini şöyle açıklıyor;" Keşfin ve ilmin Budalını insanların büyük bir kısmından gizlemek gerekir. Çünkü yüksek olana bütünüyle dalmak uzak bir ihtimal ve dalıpta mahvolmak ise yakın bir ihtimaldir. Dolayısıyla bu hakikate dair incilerin nerelere kadar uzandığından habersiz sadece ehli tahkik olan mukarrabın dilinden dökülen sahneyi bunun ötesine geçmeyen, zevkine varmayan bir kimse, ben yukarıdan aşağıya düşünim diyebilir. O yüzden bu keşif ve ilim dalını saklıyoruz".

"Rububiyet sırrını ifşa etmek küfürdür. Ariflerin bir tevhidi açıkça dile getiren ve vahdaniyet sırrını ifşa eden kişinin öldürülmesi, o kişiyi yaşatmaktan daha efdaldir. **Rububiyetin bir sırrı vardır ki, eğer bu sır açıklanırsa rububiyet iptal olur. Nübüvvetin de bir sırrı vardır. Şayet Açıklanırsa, ilim iptal olur. Allah'ı bilenlerinde bir sırrı vardır. Açıklanırsa hükümler iptal olur**".

Zeynel Abidin Hazretleri'nin İhya isimli eserinden rivayet edilen bir beyitte ise şöyle beyan verilmektedir; "**Nice ilim cevheri vardır ki, onu saçsam sen puta tapıyorsun derler. Müminlerden kimisi kanımı helal sayarlar ve yaptıkları şeylerin en kötüsü güzel sanırlar**".

Hazret-i Pir, Noktatül Beyan isimli eserinde şöyle buyuruyor; "El esrar-ı hafez-ü haan ile ağyar"; yani, hakikatin ehli olmayanlara gizli sözleri söylemeyesin. Pes imdi berhudar olmaz o kişi ki, sırrı ehli olmayana söyler ve berhudar ol kişidir ki, kim sırrı ehline söyler".

Hasan El-Basri(R.A), bu tevhid ilmine bigane olan kimselerin vakıf olmaları gereken bu gibi sırlarla ilgili konuşmak istediği zaman, Ferhad es-suphi balık b. Dinar gibi bu zevke varmış kimseleri çağırır, diğer insanlara kapısını kapalı tutardı. Onların ortasına oturur, bu gibi meseleler hakkında konuşurdu. Şayet bu sırların gizlenmesi zorunlu olmasaydı, böyle birşey yapmazdı.

Buhari'nin sahihinde belirttiğine göre, Ebu Hüreyre(RA) şöyle demiştir;
"Resulullahtan(SAS) iki kap aldım. Birinin içindekileri size dağıttım. Diğerini dağıtmaya kalksam şu boynumu keserler".

İsmail Hakkı Bursevi Hazretleri, Kitab-ül hitapadlı eserinde "Uleme ümmi olmadıkça süluk edemez ve usulleri hesabı ile elbette rüsumun bir eseri kalır" diyor ve ekliyor; "Fılan ümmidir demek, onda nazari fikir ile, hükmü akıl ile tasarruf yok demektir. Ulema-i zahirin ekserisi feyzi dil ve feyzi ilahiden mahrumdur. Ariflerin zahir ilimleri zemmetmesi, ilim sahibiyim demelerine rağmen, Hakk'tan delalette olduklarındandır. İlim için okumak yazmak cahil işidir. Kuran bıkrdır. Asıl manalarını kimse anlamamıştır. Sözü rüsum alimlerine göredir. Onlar hakikatlerin idrakinde acizdirler."

Peygamber Efendimiz (SAS), "Amel edeceğini söyleyen insana adam tefekkür etti, anladı" buyurmuşlardır. Zilzal suresini görünce adam öğrenimini terk etmişti. Avarifte ve diğer eserlerde böyle yazılıdır.

Hakk Teala'nın koruduğu Melamiler avamı nasa sohbet edemezler.

Beyazıd-ı Bestami Hazretleri talebeleri ile otururken, kendisinden bir türlü sohbet tecelli olmaz. Bunun üzerine talebelerine etrafı aramalarını söyler. Arama sonrasında talebeler bir tane baston bulurlar. Bu bastonun bir münkire ait olduğu anlaşılır. Bastonu oradan çıkarır ve atarlar. Baston atılınca Beyazıd-i Bestami Hazretleri'nin sohbeti açılır. Orada bulunan talebeler; "Baston böyle ise, kimbilir sahibi burada olsa nasıl olurdu" derler.

Makam ehli olan Melamiler, Peygamberimizin uzlete çekilmesindeki hikmetin sırrına yine makamlarla ermişlerdir.

Şeyhül Ekber Hazretleri, Risaletül Envar isimli eserinde işte bu sırda dikkat çekmektedir. "**Hakk'ın huzuruna girmek, vasıtaları terk ederek doğrudan ondan almak ve onunla ünsiyet etmek istiyorsan, insanlardan ayrılman ve topluluklardan uzaklaşıp yalnızlığı seçmen kaçınılmazdır**".

Kuran ceme, furkan farka işarettir. Hakikat böyle olunca, nerede kaldı adalet? Ne cem bilirsin ne de fark. Bu ne biçim hamid ahlak? Mazlumun kafasından külah yapıyor ahmak. Ahmağı yar eyleyen ahmak olur. Hakk kokusu duymayandan nasıl bir üstad olur? Eşi yok, ortağı yok orada çalışmaz hukuk, kendisi hakim olmuş, bu ne büyük lütuf.

Bağında bahçıvan olmuş,
Binasında mimar olmuş,
Ne güzel binalar yapmış,
İçine girip oturmuş.
Makam ehline hep bir olmuş.

Zahidden nasıl gizlenmiş
Elan kemakan, evvelden ne ise
Şimdi de O, O'dur!

Hazret-i Pir, makamlarda terakki bulmak için lisan-ı tevhid üzere tehrir eylediler. Ledün ilmi sahiplerinin üstünlüklerini ise şöyle anlatmaktadır; "**Arş ve kürsiden olan külli ve ulvi olan tabiat olunca, halife ve evliya mevcud oldu. Peygamber ruhlarının ve kemal nurlarının mazharı budur. Basi Muhammedi sırrı ikinci olarak onlarda zahir oldu. İşte halifeler varisi Muhammedi bunlardır. Yoksa ulema-i rüsum değildir.**"

Nesimi Hazretleri şöyle buyurmaktadır; "Allah'tan kork ve fetvaları bilmekle ilim iddiasında bulunma. Çünkü ilim ancak ilmi billahtır. Allah'ı bilmektir".

Vahdet elleri dilinden ancak Süleyman olan anlar. Süleyman olmayan tanlar. Söylersin Pirim, gönül nicedir?

Gönül yücelerden yücedir. Allah'ın evidir, gönül ehli gariptir. O'nun halinden kimse bilmez. Sanırlar ki, sencileyin bir insandır. Fakat O bambaşka bir insandır. O'nun helinden yine kendisi anlar.

Heyhat! Eynel Suriye beytullaha giderken yolun Türkistan'a çıkarsa, halin nice olur?

Yokluk denizinden şol şümahiler gibi, suyu fark etmiyorsun adeta körler gibi.

Ey Salik! Nefesini boşa verme, insaf et, adalet göster ki, mutlu olasın, aslını bulasın canım.

"Diğer tarikatlar esma ile davadadır" Bu sözün müelifi ise, Seyyid Muhammed Nur Hazretleri'dir.

Kelamımız, cifeyi cife görmeyenleredir. Davud, bu makama vasıl olan, gayrullah olmadığını bilir.

İsmail Hakkı Bursevi Hazretleri, Kitabün Netice isimli eserinde şöyle buyuruyor; "**Abd-i hakiki, mazharı esmadır. Ol dahi mani ve mutudur ki, onun fiilinden dahi sual olunmaz. Zira yüzünden fail Allah-ü Teala'dır. Allah-ü Teala, istediğini yapandır** (Hud Suresi, 107).

Sultan Veled Hazretleri, Marifet isimli eserinde şöyle buyuruyor; "**Öyle bir makama erişmiş veliler vardır ki, doğrudan doğruya arada Kuran, hadis, vasıta olmaksızın hareket eder. Allah dilediğini yapar sırrına mahzar olmuştur.**"

Bir kul bu makama vasıl olduğu vakit, vasıllar ve Allah'ı tanıyanlardan başka pek az kimseler ona itaat ederler".

"Benim kubbelerimin altında öyle velilerim vardır ki, onları benden başkası bilmes". **Yani Allah valilerini Allah olmayan bilmez.**

Nitekim bu sırta mazhar olan Beyazıd-ı Bestami Hazretleri; "Beni sulukumun ilk zamanında görenler sıddık, sonlarında görenler ise zındık olduğumu zannettiler" buyuruyor.

İşte bu makama erenler Melemilerdir ki, onlar için Hz.Pir'in de buyurduğu gibi "Her olay bir ayet, her zerre bir ayettir". Bu nedenle de, Melamileri nitelemeğe kalkışmak, onları sınırlandırmaya ve kendi sığ görüşleri içine hapsetmek büyük bir gaflettir.

Başka bir deyişle, nasıl ki Allah'ın zatı nitelenemez, Meslek-i Resul olan Melamilik mesleği de nitelenemez. Çünkü Melamiler **Mazhar-Zat**'tir. İşte bu nedenle onları bilen demez, diyen bilmez.

Senin aşkın kime düştü ey can!
Ne mezhep kodu ne din ne de iman
Ne dünya ne ahiret ne zühd-ü takva
Ne gayretü ne ar-ı namus ne ad-ü san
Ne ilmu amel ne akl-ı tedbir
Ne havf ne rica ne şer-i erkan
Fakr eyledi halk içinde anı
Ana tan eder oldu dost düşmanı
Bıraktı halk içinde anı yavuz
Temamet eyledi aleme destan
Bu aşkın oyununa hiç kimse doymaz
Kapılarda kul oldu nice sultan
Bu aşk zincirine çünkü çekildi
Koyundan yavaş oldu aslan
İşittin aşık oldu Şah-ı Ethem
Giyip bir çul, cihanda etti seyrâh
Canı hiçe saymaktır adı aşk
Bela yağmur gibi gökten yağarsa
Başını ana tutmaktır adı aşk
Bu alem sanki oddan bir denizdir
Ana kendini atmaktır adı aşk
Var Eşrefoğlu bil hakikat
Vücudu fani etmektir adı aşk

Eşrefoğlu Rumi Hz.

Hakikatte; "Yaratılanı severiz yaradandan ötürü" söylemi söz konusu olamaz. Hz.Mevlana konu ile ilgili şöyle buyurur; "Hakiki maşuk olan, Allah'tan başka bir teması bulunan aşk, aşk olmaz. Saçma sapan bir sevda olur".

Allah-ü Teala'nın "halkettim" dediği yer cemmül cemdir. İşte cemmül cem nübüvvettir ki, bu makama varanlara hizmet etmek Hakk'a hizmettir. Yoksa avamı nasa değildir. Burayı iyi anla salık!

Şeyh-ül Ekber Hazretleri; "Melamilerin dünyada ve ahirette yakınlığın şiddetinden yüzleri karadır. Üzerlerindeki teklifin kalkmış olmasından ne dünyada hükmederler, ne de ahirette şefaah ederler" derken, Mevlana Hazretleri ise; "Kuyunun karanlığı, halkın verdiği karanlıklardan daha iyidir. Halkın ayağını tutan, halkla karışıp görüşen, başını kurtaramamış, selamete erişememiştir" diye buyurur.

Ortada halkın yaptığı şey yoksa, her şeyi hakk yapıyorsa, şu halde kimseye "niye şunu şöyle yaptın" deme. Bize didar gerek, dünya gerekmez. Bize mana gerek, dava gerekmez.

Melek yalnız ehli cemaal, şeytan yalnız ehli celaldir. İnsan-ı kamil bu iki sıfatı cem edip, ehli kemal oldu.

Hz.Pir buyurur ki; "Ey yar! Hakk'ın bir zerre inayet cezbese ehliullah ile durup oturaktır. Zira bunların sohbeti Hakk sohbetidir. Makamların dışında her söz, fiil ve düşünce efaalin, yani tevhid makamlarının altındadır. Siz artık istediğiniz kadar ben melamiyim deyin, ehli olanlar onu anlar."

Muhyiddin-i Arabi Hazretleri ise şöyle buyurmaktadır; "Bu alemde sevilen şeylerin sevgisi ile Allah gizlenmiştir. Bütün bunların sebebi Allah'ın başkasının sevilmesini kabul etmediği ilahi kıskançlıktır. Aşık olan tevhid ehli ibadet ve tattan zevk almaz. Ancak tevhidden zevk alır.

Akl-ı küll ve nefis-i küll, insan-ı kamildir. Arş ve kürsünün ondan ayrı olduğunu düşünme! Onlar varlık arşının gölgesinde oturmuş, oradan korkusuz ve hüzensüz olarak insanların hallerini seyrederek.

Fena küllinin mazharı Ebu Bekir Sıddık'tır(R.A.). Nitekim hadis-i şerifte; "Diriler arasında bir ölü görmek isteyen Ebu Bekir'e baksın" diye buyrulmuştur. Melamiler Allah-ü Teala'nın iradesi karşısında adeta gassalın elindeki ölü gibidir ki, Allah nasıl dilerse öyle hareket eder.

MUHABBET KUŞU

-Ey muhabbet kuşu! Gel bir gün de bizim ellere. Sana insan olmanın yolunu soralım; insan nasıl olunur?

-İnsan nasıl mı olunur? Çok güçtür insan olmak. Bir kamil müridin gözetimi gerek. O mürid sana insan olmanın yolunu gösterir, seni irşat eder.

-Mevlana hazretlerinin buyurduğu gibi; "Gel! Ne olursan ol yine gel. Yüz bin defa tövbeni kırdı isen yine gel. Burası umutsuzluk kapısı değildir".

Muhabbet kuşu sessizliğini bozdu ve şöyle dedi; "Mevlana Hazretleri acaba kaç sene mürid önünde ilahi aşk ile kaynaya kaynaya kimya oldu?" ve devam etti; "Mevlana Hazretleri gel dedi ama sen o dergaha layık mısın, imanı kabul ediyormusun bakalım?"

-İmanımız yok mu ki?

-Sizin imanınız gerçek olsa idi, Mevlana hazretleri size gel dermiydi?

-Söylersin muhabbet kuşu, hakiki iman nasıl olur?

-Bak, Yunus Emre Hazretleri kırkaltı sene Taptuk Emre'nin tekkesine odun çaktı. Yine İbrahim Ethem Hazretleri, padişahlığı terk edip, Fakirullah Hazretleri'nin tekkesine yıllarca dağdan odun getirdi.

İbrahim Ethem Hazretleri, Fakirullah Hazretleri'nin tekkesine geldiğinde, ana rahminde bir oğlu vardı. Oğlu doğup, büyüdüktan sonra babasını aramaya başladı. Babasının bu beldenin padişahı iken, tacı tahtı terk edip derviş olduğunu öğrendi. Babasının izini sürerken, Fakirullah Hazretleri'nin tekkesini buldu ve babasını sordu. O'na babasının dağa odun çekmeye gittiğini söylediler ve gittiği yolu tarif ettiler.

Bu sırada İbrahim Ethem Hazretleri dağdan yüklediği odunları getirirken yorulmuş, bir çeşme başında dinlenmekteydi. O sırada çeşmeye yaklaşan oğlu olduğu halde şakiliği içine ikna oldu.

Allah'a münacat ederek; "Bu oğlan beni dinimden edecek. Ya onun canını al ya benimkini" der. Münaacatı müstecap olur ve oğlu oracıkta düşerek, ölür. İbrahim Ethem hazretleri, oğlunun öldüğüne hamdeder.

Erenler buraya "sıfat" dersi derler. Zat dersinde ise can verilir.

Var mı İbrahim Ethem gibi pehlivan? O'na "nefsini Müslüman etti" derler.

Bize melami derler, akıl ermez sırrımıza.

Utanmayız, usanmayız, bizi Allah ayna etmiş. Aynaya bakan kendini görür. Eğer kötü görürsen kendini görürsün, iyi görürsen de kendini gördüğün gibi.

Melamiler için her olay bir ayet, her zerre bir ayettir. Ve Melamiler mazhar-ı zattır.

İlahi aşk ateşiyle yıllarca kaynamışız. İrademiz elden gitmiş, mecalimiz kalmamış. Bizden Allah konuşur, "eneallah" demişiz. Lem yelid ve lem yuled ayeti manasına mazhar olmuşuz. Ulu devlet arıyorsan, ulu devlet Melamilerdir.

Eyyübüm, yaralıyım, dertliyim, belalıyım. Bela benim devletim, ben bir merdoğlu medim.

Eyüp zevcelerine buyurdu; "beni bırakın, gidin". Zevcelerinin biri yaralı Eyübü bıraktı gitti. Birisi O'na inanmıştı, bırakıp gitmedi. Yabanda Eyüp peygamber ile kaldı, dilendi devşirdi, baktı, çilelere katlandı.

Nihayet Eyüp (A.S)'ın iyi olma vakti gelmişti. Cebrail (A.S) geldi ve dedi ki; "Ya Eyüp! Şuraya ayağını vur, oradan çıkacak suyla zevcenle yıkanın. Derdinden kurtulup, zevcenle birlikte gencecik olacaksınız. O da imanı ile azizlerden olacak.

Ey alem-i sırrı hafiyat! Senin işine kimin akli erer? Ariflerine "sizi yüzüme bakmak için yarattım" demişsin.

Hakk velilerine okunu atanların düşmanı Allah olur. O Allah'tır ki; "Benim bir velime düşman olana ben harp ilan ederim" buyurur.

Melamilik bir nevi eleme mesleğidir. Kalbinde çürüklük olanlar elenir, eleğin yüzeyinde kalır. Eleğin yüzeyinde kalana "kepek" derler, kepeği de atarlar! Kalbinde ikilik olanlar da elenir.

Bu Meslek-i Resul'dür. Veliullahlara kötülük düşünenler küfrandır. Küfran; Allah-ü Teala'nın mudil esmasıdır.

Ey Salik! Eğer erenler arkanda ateş yakarlarsa, İbrahim Aleyhisselam gibi ol! Şimdi de Nemrutlar hala ateş yakmaktalar. Eğer mermer taş isen, erenler seni cevher eder!

Seni seviyorum desem, sen seni seversin ancak,
Seni biliyorum desem, sen seni bilirsin ancak,
Seni görüyorum desem, sen seni görürsün ancak,
Davud ancak bir isim, kamu alem sensin ancak.

İLAHİ

Seni seviyorum gülüm
Bizim felahımız ölüm
Aşyanım can bülbülüm
Kaldır perdeyi aradan
Görmesem seni ölürüm
Dür döküyor ağzın dilin
Cennete benziyor gönlün
Kerim sıfat senin elin
Bedir aya benzer yüzün
Dür döküyor ağzın dilin
Gel artık gel can bülbülüm
Mis gibi kokuyor halin
Gözlerin çakmak çakmak
Yanakların bir hakikat
Belin ince boyun uzun
Gerdanın süt beyaz
Balık etli bir güzelsin
Endamın çok parlak
Esir ettin sen beni
Yok ettin canı teni
Göster cemalini canım
Hala kapıda mihmanım
Aç kapını ben geldim

Sabrım kesildi sultanım
Hazreti İsmail gibi kurban et beni hayatım
Ya azad et ya al beni
Güzelim çok sevdim seni
Yeter beklettin kapında
Aç kapını al beni
Vazgeçtim er avrattan
Hakk'a erdi bu canım
Kimin olur isen ol
Şimdi ben hiç üzülmem
Erdim ulu devlete
Ben seni beni bilmem
Güzelliğin senin olsun
Hakk teala bana yeter
Şimdiden geri git artık
Ben olmuşum bahtiyar
Hakk kokulu yar benim
Tayip kokuna yandım
Çok güzeller gördüm
Güzelde vicdan gerek
Her kuş cinsiyle uçar
Var cinsinle uç canım
Hatırımı bile sorma
Üzülürüm ağyarım

İLAHİ

Tayip kokulusun yar
Melekler huylusun yar
Suna boylusun yar
Seyyid Muhammed Nur'dur pirim,
Gönlümde can bülbülüm
Vahdet elleridir elin
Ledün ilmidir ilmim
Dür döküyor ağzın dilin
Akıl ermez sırrına
Mayil oldum cemaline
Erdim ulu devletine
Canım serverdigarıma
Pirimi hatırladıkça
Gönlüme doluyor huzur
Gönül sen ne güzelsin,
Uzak yakın bilmezsin
Bütün fenleri bozarsın
Kalemsiz yazı yazarsın
Efendim senmi ezelsin
Uçan kuşa benzemezsin
Yorulmazsın, usanmazsın

Eşin yok benzerin yok
Akıl ermez bir alemsin
Alimlerden alimsin
Bu mülkün sahibisin
Şerikin yok nazırın yok
Gözümde bakan sensin
Ekmeğimsin aşımsın
İlahi aşkın menbaisın
Her beldede bulunmazsın
İlmi hiç beğenmezsin
Davud gönüllerde mihmansın

İLÂHİ

Huri misin melek misin
Nurun ala nur musun
Ay mısın güneş misin
Bir defa gördüm seni
Aklımı aldın başımdan
Gönlümü çaldın benim
Ok attın kirpiklerinden
Sinemi deldin benim
O tatlı bakışlarınla
İpsiz bağladın beni
Hilal gibi kaşlarınla
Hayrete saldın beni
Al al olmuş yanaklardan
Gönlüme düştün benim
Kiraz gibi dudaklardan
Sabrımı aştın benim
İnci gibi dişlerden
Emrahım uçtu benim
Baldan tatlı sözlerden
Belleğim şaştı benim
Turunç taşıyan gerdandan
Sefaya düşürdün beni
A canım selvi boyundan
Salınıp mest ettin beni